

Zadeva C-69/23

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

7. februar 2023

Predložitveno sodišče:

Curtea de Apel București (Romunija)

Datum predložitvene odločbe:

29. november 2022

Tožeča stranka:

Streaming Services Srl v stečaju, ki jo zastopa stečajni upravitelj
Cabinet Individual de Insolvență „Mihai Florea“

Toženi stranki:

Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de
Soluționare a Contestațiilor

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Călărași

Predmet postopka v glavni stvari

Tožba v upravnem sporu, ki jo je vložila družba Streaming Services Srl v stečaju, ki jo zastopa stečajni upravitelj Cabinet Individual de Insolvență „Mihai Florea“, kot tožeča stranka, proti Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (nacionalna agencija davčne uprave – generalna direkcija za obravnavo pritožb, Romunija) in Administrația Județeană a Finanțelor Publice Călărași (okrajna uprava za javne finance v Călărașiju, Romunija) kot toženima strankama za odpravo nekaterih odločb o odmeri DDV.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Na podlagi člena 267 PDEU se prosi za razlago členov 44, 53 in 59a Direktive Sveta 2006/112/ES, členov 10(1) in (2) ter 32(1) in (2) Izvedbene uredbe Sveta

(EU) št. 288/2011 ter načel nevtralnosti DDV in preprečevanja dvojnega obdavčevanja.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali za enotno razlago in uporabo prava [Unije] zagotavljanje digitalnih vsebin, kot so te iz postopka v glavni stvari, v obliki interaktivnih erotičnih predstav, ki se snemajo in prenašajo v realnem času prek elektronskih sredstev/spleta ter jih davčni zavezanec s sedežem v državi članici Unije (P1, studio za storitve videoklepetov) dobavi drugemu davčnemu zavezancu v drugi državi članici Unije (P2, platforma za pretočno predvajanje v živo), pomeni opravljanje storitev znotraj Skupnosti, za katero veljajo splošna pravila iz člena 44 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (direktiva o DDV), ali pa gre za zagotavljanje dostopa do zabavne prireditve v smislu člena 53 direktive o DDV?

2. Kateri kraj je pri razlagi in uporabi člena 53 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (direktiva o DDV) in člena 32(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za direktivo o DDV treba upoštevati kot kraj, kjer so navedeni dogodki dejansko izvedeni, kadar gre za dejavnost interaktivnih erotičnih predstav, kot so te iz postopka v glavni stvari, ki se snemajo in prenašajo v realnem času prek elektronskih sredstev/spleta (v lasti ponudnika storitev videoklepetov), če imajo:

- a) fizična oseba (model) in studio za storitve videoklepetov,
 - b) platforma za pretočno predvajanje v živo in
 - c) fizična oseba, ki izvede plačilo za dostop do storitev pretočnega predvajanja (končna stranka),
- prebivališče/sedež v različnih državah članicah ali tretjih državah.

3. Glede na odgovor na prvi dve vprašanji: v kateri od treh držav članic Evropske unije je treba obračunati in plačati davek na dodano vrednost v zvezi z opravljanjem storitev?

4. Ali direktiva o DDV in načelo preprečevanja dvojnega obdavčevanja nasprotujeta nacionalni davčni zakonodaji, kot je člen 307 legea nr. 227/2015 (zakon št. 227/2015), ki določa, da:

A) lahko nacionalni davčni organi države izvajalca čezmejne storitve, ki jih davčni zavezanec opravlja v državi članici EU (P1 – studio za storitve videoklepetov) in ki obsegajo dobavo (prodajo) digitalnih vsebin, kot so te v postopku v glavni stvari, davčnemu zavezancu v drugi državi članici (P2), in sicer prek spletne platforme za pretočno predvajanje v drugi državi članici (P3),

opredelijo kot storitve, ki omogočajo dostop do zabavne prireditve v smislu člena 53 direktive o DDV, zaradi česar mora biti DDV za te storitve obračunan in plačan v državni proračun države, v kateri ima izvajalec sedež, pri čemer so davčni organi države, v kateri ima prejemnik storitev prebivališče (P2), te storitve z davčnim upravnim aktom, ki je postal dokončen, ker ni bil izpodbijan na sodišču, predhodno kvalificirali kot opravljanje storitev znotraj Skupnosti, za katere velja splošno pravilo iz člena 44 direktive o DDV? Ali je mogoče, da davčni organi države, ki jim je bila zadeva pozneje predložena ali pa so postopek začeli po uradni dolžnosti, za čezmejne storitve, ki so predmet davčnega nadzora v tej državi, podajo drugačno pravno kvalifikacijo od tiste, ki je bila za te storitve predhodno že določena z davčnim upravnim aktom, ki je postal dokončen, ker ni bil izpodbijan na sodišču, in ki so ga sprejeli davčni organi druge države, ki jim je bila zadeva prvotno predložena ali pa so postopek začeli po uradni dolžnosti, kar ima kot posledico dvojno obdavčitev z DDV, in ali so davčni organi, ki jim je bila zadeva pozneje predložena ali pa so postopek začeli po uradni dolžnosti, vezani na pravno kvalifikacijo zadevnih čezmejnih storitev, ki so jo opravili davčni organi, ki so bili prvotno pristojni za odločanje o vprašanju, pri čemer je kvalifikacija postala pravnomočna, ker zoper njo ni bilo vloženo pravno sredstvo ter je [zato] ni mogoče spremeniti?

B) Glede na odgovore na predhodna vprašanja: kateri kraj je v primeru, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, treba šteti za kraj opravljanja storitev v skladu z direktivo o DDV in načelom preprečevanja dvojnega obdavčevanja?

Navedene določbe in sodna praksa prava Unije

Členi 44, 53 in 59a Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: direktiva o DDV)

Člen 10(1) in (2) ter člen 32(1) in (2) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

Člen 1 Direktive Sveta (EU) 2022/542 z dne 5. aprila 2022 o spremembi direktiv 2006/112/ES in (EU) 2020/285 glede stopenj davka na dodano vrednost

Načelo preprečevanja dvojnega obdavčevanja

Sodba Sodišča z dne 8. marca 2019, Geelen, C-568/17, EU:C:2019:388

Navedene določbe nacionalnega prava

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (zakon št. 227/2015 o davčnem zakoniku)

Člen 268 – Obdavčljive transakcije

„1) Za namene DDV se v Romuniji obdavčijo transakcije, ki kumulativno izpolnjujejo naslednje pogoje:

a) transakcije, ki so v smislu členov od 270 do 272 dobava blaga ali opravljanje storitev za plačilo, ki so predmet DDV, ali se štejejo za tako dobavo ali storitev;

b) za kraj dobave blaga ali opravljanja storitve se šteje, da je v Romuniji v skladu z določbami členov 275 in 278;

c) blago dobavi ali storitev opravi davčni zavezanec, kot je opredeljen v členu 269(1), ki deluje kot tak;

d) dobava blaga ali opravljanje storitve izhaja iz gospodarskih dejavnosti iz člena 269(2).

[...]“

Člen 278 – Kraj opravljanja storitev

„2) Kraj opravljanja storitev je za davčnega zavezanca, ki deluje kot tak, kraj, kjer ima prejemnik storitev sedež svoje dejavnosti. Če pa so te storitve opravljene stalni poslovni enoti davčnega zavezanca v kraju, ki ni kraj, v katerem ima ta zavezanec sedež svoje dejavnosti, je kraj opravljanja teh storitev kraj, v katerem ima sprejemnik storitev stalno poslovno enoto. Če takega sedeža ali take stalne poslovne enote ni, je kraj opravljanja storitev kraj, v katerem ima davčni zavezanec, ki prejme te storitve, stalno prebivališče ali v katerem običajno prebiva.

[...]

6) Z odstopanjem od odstavka 2 se za kraj opravljanja naslednjih storitev šteje:

[...]

b) kraj, kjer se dogodki dejansko izvajajo, za opravljanje storitev, povezanih z dostopom do prireditev s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih prireditev ali s podobnih področij, vključno s sejmi in razstavami, ter za opravljanje pomožnih storitev, povezanih s tem dostopom, ki se opravijo za davčnega zavezanca.

[...]“

Člen 307 – Oseba, ki je dolžna plačati davek za obdavčljive transakcije v Romuniji

„1) Oseba, ki je dolžna plačati davek, kadar je ta dolgovan v skladu z določbami tega naslova, je davčni zavezanec, ki opravlja dobavo blaga ali storitev, razen v primerih, v katerih je davek v skladu z odstavki od 2 do 6 in členom 331 dolžan plačati prejemnik.

2) Davek je dolžan plačati vsak davčni zavezanec, vključno s katero koli pravno osebo, ki ni davčni zavezanec in je identificirana za DDV v skladu s členom 316 ali 317, kadar je tak davčni zavezanec prejemnik storitev, ki jih v Romuniji v skladu s členom 278(2) opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju Romunije ali se v skladu s členom 266(2) ne šteje, da ima tam sedež za namene opravljanja teh storitev, tudi če je identificiran v Romuniji v skladu z določbami člena 316(4) ali (6).

[...]

6) Če v primerih, ki niso navedeni v odstavkih 2 do 5, dobave blaga ali opravljanje storitev izvede davčni zavezanec, ki nima sedeža v Romuniji ali za katerega se v skladu z določbami člena 266(2) ne šteje, da ima sedež na ozemlju Romunije za namene dobav blaga ali opravljanja storitev, in ki ni identificiran v Romuniji v skladu s členom 316, je oseba, ki je dolžna plačati davek, davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, s sedežem v Romuniji, ne glede na to, ali je identificirana za DDV v skladu s členom 316, ali davčni zavezanec, ki nima sedeža v Romuniji, vendar je identificiran v Romuniji v skladu s členom 316 in je prejemnik blaga ali storitev, pri čemer se dobava blaga ali opravljanje storitev izvaja v Romuniji v skladu s členom 275 ali 278. Z odstopanjem od navedenega davčni zavezanci ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, s sedežem v Romuniji in ki niso identificirani za DDV v skladu s členom 316 ali 317 ter so prejemniki storitev v skladu s členom 278(5)(h), niso dolžni plačati davka, če dobavitelj uporablja eno od posebnih ureditev iz člena 314 ali 315.

[...]“

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Tožeča stranka, družba Streaming Services Srl, je davčni zavezanec, ki je identificiran za DDV v Romuniji in katerega glavna dejavnost je dobava avdiovizualnega materiala, ki običajno nastane v okviru interaktivnih erotičnih spletnih predstav (vendar tudi dobava materiala, posnetega v nespletnem okolju), lastnikom digitalnih platform (spletnim mestom) za videoklepete, tj. pravnim osebam, ki so davčni zavezanci v državah članicah Unije in tretjih državah, ali prenos povezanih materialnih avtorskih pravic proti plačilu.
- 2 Natančneje, družba kot studio za storitve videoklepetov več fizičnim osebam v Romuniji (imenovanim modeli ali nastopajoči v videoklepetu) zagotavlja storitve in opremo za pretočno predvajanje, dekoracije, pohištvo, storitve tehnične pomoči, dodatna izobraževanja in jezikovne tečaje ter kozmetične storitve, s čimer modelom olajša dostop do digitalnih platform za pretočno predvajanje v živo, ki so v lasti njenega partnerja, poleg tega pa zagotavlja logistične pogoje, ki so potrebni, da modeli s svojo dejavnostjo ustvarjajo čim višje prihodke.

- 3 Modeli, ki opravljajo videoklepete, so samostojni, saj med njimi in studiem ni podrejenega ali zaposlitvenega razmerja; s tožečo družbo sklenejo pogodbo o opravljanju storitev in nanjo prenesejo pravico do lastne podobe in avtorske pravice. Hkrati niso v podrejenem razmerju do upravljavcev spletnih mest, saj se razmerje vzpostavi s posredovanjem tožeče stranke, družbe Streaming Services Srl.
- 4 Modeli, ki opravljajo videoklepete, izvajajo interaktivne erotične predstave in ustvarjeno vsebino proti plačilu dobavijo tožeči stranki – studiu za storitve videoklepetov – na katerega prenesejo tudi povezane avtorske pravice, in sicer po ceni, določeni kot odstotek prihodkov, ustvarjenih z opravljanjem dejavnosti. Tožeča stranka digitalno vsebino nato dobavi lastniku spletnega mesta, na katerega prenese tudi vse avtorske pravice, in sicer po ceni, ki je prav tako določena kot odstotek prihodkov, ustvarjenih z dejavnostjo modelov. S tem lastnik platforme za pretočno predvajanje na koncu pridobi materialne avtorske pravice na digitalnih vsebinah.
- 5 Lastnik platforme za pretočno predvajanje organizira interaktivne predstave za prejemnike/končne stranke, ki so fizične osebe, po ceni, ki jo je določil sam. S tem lastnik platforme za pretočno predvajanje nadzira dostop končnih uporabnikov do vsebin, ki so predvajane v živo, filtrira vsebine po kategorijah, obvešča o pravilih pretočnega predvajanja, naloži kazni ali odstranitev vsebine v primeru kršitve notranjih pravil ravnanja in prejme plačilo za storitev, ki je bila opravljena za končnega uporabnika (po sistemu plačila za ogled).
- 6 Lastnik platforme za pretočno predvajanje je edini, ki dejansko ponuja dostop do dogodka in od stranke prejme končni znesek za predstavo, izvedeno v okviru videoklepeteta. Model in končni uporabnik sta v različnih državah. Tožeča stranka končnih strank ne pozna, jim ne izdaja računov, od njih ne zahteva denarnih zneskov niti jih ne prejema in nima dostopa do podatkov o teh strankah. Lastnik spletnega mesta je edina oseba, ki ima neposredne stike s strankami, tj. uporabniki digitalnih vsebin, ki so fizične osebe.
- 7 Med 23. decembrom 2020 in 16. marcem 2021 je bil pri tožeči stranki opravljen davčni nadzor, da bi se preverilo izpolnjevanje obveznosti v zvezi z DDV za obdobje od 1. novembra 2015 do 31. julija 2020.
- 8 Družbi je bila 31. marca 2021 izdana odločba o odmeri davka, s katero je bila določena dodatna davčna obremenitev, in sicer DDV v višini 3.852.908 romunskih levov (RON; približno 780.000 EUR), ki bi ga družba morala obračunati od zadevnih storitev, za katere se šteje, da so obdavčljive na ozemlju Romunije, poleg tega pa ji je bilo naloženo tudi plačilo nekaterih dodatnih obveznosti (obresti in upravnih kazni).
- 9 Tožeča stranka je vložila davčno pritožbo, ki je bila zavrnjena z odločbo z dne 14. oktobra 2021. Zaradi tega je pri predložitvenem sodišču Curtea de Apel

București (pritožbeno sodišče v Bukarešti, Romunija), vložila tožbo za odpravo davčnih upravnih aktov, izdanih zoper njo.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 10 Tožeča stranka trdi, da so davčni organi napačno opredelili naravo storitev, ki jih opravlja, in kraj opravljanja storitev. Za te storitve lastniki platform pretočnega predvajanja, ki obračunajo DDV končnemu uporabniku, že štejejo, da jih ureja člen 44 direktive o DDV, kraj opravljanja teh storitev pa je kraj, kjer imajo navedeni lastniki sedež.
- 11 Tožeča stranka je navedla, da upravljavci spletnih mest obračunavajo DDV, ki ga je treba plačati v vsaki državi članici, v kateri imajo prebivališče fizične osebe, ki uporabljajo storitve videoklepetov, in ga plačajo v državni proračun; v zvezi s tem so davčni organi zadevnih držav izdali davčne upravne akte, ki potrjujejo tako dejstvo, da so upravljavci spletnih mest dolžni plačati DDV, kot dejstvo, da so ta davek plačali. V zvezi s tem je tožeča stranka v upravnem spisu predložila dokaz, da ena od njenih strank obračunava DDV svojim strankam.
- 12 Tožeča stranka je nadalje navedla, da so 14. januarja 2021 romunski davčni organi odboru Evropske unije za DDV predložili vprašanje v zvezi z davčno ureditvijo, ki se uporablja za storitve, ki jih opravljajo studii za storitve videoklepetov. Glede na odgovor, ki ga vsebuje dokument z dne 22. marca 2021, je treba pri spletnem prenosu erotičnih digitalnih vsebin DDV obračunati v kraju opravljanja dejavnosti, ki je po mnenju tega odbora kraj, kjer ima lastnik spletnega mesta za pretočno predvajanje kot edini subjekt, ki omogoča dostop do zabavne prireditve, svoj sedež, in ne kraj, kjer je sedež studia za storitve videoklepetov.
- 13 Romunski davčni organi trdijo, da je v primeru tovrstnih storitev tožeča stranka tista, ki mora obračunati DDV, saj je dejavnost videoklepetov spletna razvedrilna storitev za odrasle, katere kraj opravljanja je v Romuniji, tako opravljene storitve pa se v Romuniji štejejo za obdavčljive transakcije. V utemeljitev teh trditev se romunski davčni organi sklicujejo na sodbo Sodišča z dne 8. maja 2019, Geelen (C-568/17, EU:C:2019:388), v kateri je bilo ugotovljeno, da je kraj opravljanja storitve kraj, kjer ima izvajalec storitve sedež, čeprav so modeli (v zadevi, ki jo je obravnavalo Sodišče) svojo dejavnost opravljali v studiih na Filipinih. V tem smislu je tožeča stranka edina, ki upravljavcu spletnega mesta odgovarja za storitve, ki jih zagotavljajo modeli; družba Streaming Services Srl bi morala imeti in zagotoviti delovna orodja za modele (orodja IT), zneske, ki jih obiskovalci plačajo upravljavcu spletnega mesta, pa bi moral ta plačati tožeči stranki. Ker je dejavnost tožeče stranke podobna dejavnosti g. Geelena, organizatorja interaktivnih erotičnih predstav, ki se snemajo in razširjajo na spletnih mestih, je v zadevnem primeru za namene DDV družba Streaming Services Srl davčni zavezanec, ki omogoča dostop do dogodkov.
- 14 Nacionalna agencija davčne uprave navaja, da smernice, ki jih je pripravil odbor za DDV, niso zavezujoče za države članice in niso uradna razlaga prava Unije.

Direcția generală de legislație fiscală și reglementări vamale și contabile din cadrul Ministerului Finanțelor (generalna direkcija za davčno zakonodajo ter carinske in računovodske predpise ministrstva za finance) se namreč ni strinjala z razlago, ki jo je podal odbor za DDV, pri čemer je navedla, da je za tako razlago potrebna sprememba direktive o DDV.

- 15 Poleg tega to mnenje temelji tudi na predlogu spremembe direktive o DDV, s katerim bi se uvedla pravila o kraju opravljanja storitev za dejavnosti, ki se prenašajo na spletu ali dajejo na voljo prek drugih virtualnih sredstev.

Ta sprememba, ki je bila uvedena zaradi potrebe, da se storitve, ki se lahko za stranko opravijo z elektronskimi sredstvi, obdavčijo v kraju, kjer ima stranka prebivališče ali sedež, je bila sprejeta 5. aprila 2022 in je postala Direktiva Sveta (EU) 2022/542 o spremembi direktiv 2006/112/ES in (EU) 2020/285 glede stopenj davka na dodano vrednost.

Zato tožena stranka, nacionalna agencija davčne uprave, meni, da je treba na podlagi sodbe Sodišča v zadevi C-568/17, Geelen, do 1. januarja 2025, ko se bodo začele uporabljati nove določbe, sprejete s to direktivo, šteti, da je kraj, kjer se navedeni razvedrilni dogodki/dejavnosti dejansko opravljajo, država članica, v kateri ima izvajalec (organizator) interaktivnih predstav sedež.

Kratka predstavitev utemeljitve predloga

- 16 Curtea de Apel (pritožbeno sodišče) ugotavlja, da je treba za rešitev spora določiti, kakšna je pravilna davčna obravnava storitev, ki jih tožeča stranka opravlja za prejemnika storitev, pravno osebo, ki je davčni zavezanec s sedežem gospodarske dejavnosti (davčno rezidentstvo) v drugi državi, ne glede na to, ali gre za članico Unije ali ne. Postavlja se torej vprašanje, ali se uporablja splošno pravilo iz člena 278(2) davčnega zakonika (s katerim so bile prenesene določbe člena 44 direktive o DDV), v skladu s katerim se kot kraj opravljanja storitev za davčnega zavezanca šteje kraj, kjer ima prejemnik storitve sedež, kar bi pomenilo, da je treba DDV, ki se nanaša na te storitve, obračunati v državi davčnega rezidentstva prejemnika storitve (stališče, ki ga zagovarja tožeča stranka), in ali se uporablja izjema od splošnega pravila, in sicer izjema iz člena 278(6)(b) davčnega zakonika (s katerim so bile prenesene določbe člena 53 direktive o DDV), v skladu s katerim se pri storitvah, povezanih z omogočanjem dostopa do zabavnih prireditvev, ki se opravijo za davčnega zavezanca, kot kraj opravljanja teh storitev šteje kraj, kjer se dejansko izvajajo prireditve, kar po mnenju davčnega organa pomeni, da je ta kraj Romunija (stališče, ki ga zagovarja davčni organ).
- 17 Zato je rešitev spora iz postopka v glavni stvari odvisna od razlage členov 44 in 53 direktive o DDV in členov 10(1) in (2) ter 32(1) in (2) Izvedbene uredbe (EU) št. 288/2011. Zgoraj navedeno besedilo členov 44 in 53 je bilo uvedeno z Direktivo 2008/8/ES in se uporablja od 1. januarja 2010 (člen 44) in od 1. januarja 2011 (člen 53). Predlog za sprejetje predhodne odločbe v zadevi Geelen se je nanašal na določbe prava Unije, ki so veljale do 1. januarja 2007.

Predložitveno sodišče meni, da razlaga veljavnih pravil prava Unije ni jasna in da razlage Sodišča v zadevi Geelen ni mogoče uporabiti v obravnavani zadevi.

- 18 Poleg tega Curtea de Apel (pritožbeno sodišče) meni, da je treba za rešitev spora ugotoviti, ali je romunski davčni organ pri razlagi ter uporabi načel nevtralnosti DDV in preprečevanja dvojnega obdavčevanja iz direktive o DDV, zlasti določb člena 59a direktive o DDV, pravno pristojen, da za obdavčljive storitve, ki so jih davčni organi tretjih držav že kvalificirali z dokončnimi davčnimi upravnimi akti v smislu člena 44 direktive o DDV, opravi novo pravno kvalifikacijo v smislu člena 53 zadevne direktive, s katero se za opravljanje storitev določi drug kraj, zaradi česar se dolgovan DDV zaračuna drugi pravni osebi v poslovni verigi. V praksi je treba ugotoviti, ali se je v razmerju do romunskih davčnih organov mogoče sklicevati na davčne akte, ki so postali dokončni po upravnem postopku, ne da bi bili v državi članici ali tretji državi sodno izpodbijani zaradi določitve pravne narave storitev, kakršne so te v postopku v glavni stvari, in določitve kraja opravljanja teh storitev, pri čemer morajo romunski davčni organi pri poznejšem davčnem nadzoru upoštevati pravno kvalifikacijo narave storitev in kraj plačila DDV, kot ju je določil prvi organ za davčni nadzor, ki je preučil zadevne storitve.
- 19 Nacionalno sodišče ne more neposredno in nedvomno ugotoviti, ali navedene določbe prava Unije nasprotujejo nacionalni ureditvi, ki romunskim davčnim organom omogoča, da pravno prekvalificirajo storitve, ki so jih davčni organi tretjih držav že kvalificirali na določen način, in s tem glede na dejansko stanje, kot je v obravnavani zadevi, določijo drugačen kraj opravljanja storitev.
- 20 Ob upoštevanju posebnosti zadeve (dejstvo, da je tožeča stranka insolventna, da je znesek dolgovanega DDV, ki ga je določil davčni organ, visok, in da je davčni upravni akt, ki tožeči stranki nalaga plačilo tega zneska, izvršilni naslov), predložitveno sodišče v skladu s členom 105 in naslednjimi Poslovnika Sodišča predlaga, naj se za ta predlog za sprejetje predhodne odločbe uporabi hitri postopek.